

NEW GENERATION

สุทธิชัย รัตนพิธาน บิ๊กบอสแห่ง ดี แซด

โอกาส คือ ขุมทองของชีวิต ข้อความนี้คงเปรียบได้กับชีวิตของบุคคลที่เรากล่าวถึง ประกอบกับฐานะและความฉลาด ทำให้เขาสามารถพาดตนเองมาถึงจุดนี้ได้

คงเป็นเรื่องที่ไม่ง่ายนักที่เขาจับงานครั้งแรกคืองานเซลล์ธรรมดาแล้วได้ไต่ขั้นมาถึงกรรมการผู้จัดการ บริษัท ดีแซด ไทยแลนด์ และรองประธาน บริษัท ดีแซด มาเลเซีย ได้ในเวลาไม่นานนัก แต่...สุทธิชัย รัตนพิธาน บุคคลนี้สามารถทำได้ และทำได้ดีเสียด้วย...

ชีวิตในวัยเด็กของเขาเป็นชีวิตที่ค่อนข้างจะสบาย ด้วยคุณพ่อและคุณแม่ มีฐานะค่อนข้างดี ประกอบกับตัวของเขาเองด้วยที่ใฝ่ดี ดังนั้นความฝันที่เขาอยากจะเป็นมันคงไม่ไกลนัก เขาบอกว่าเขาเป็นลูกพ่อค้าใหญ่ทีเดียว

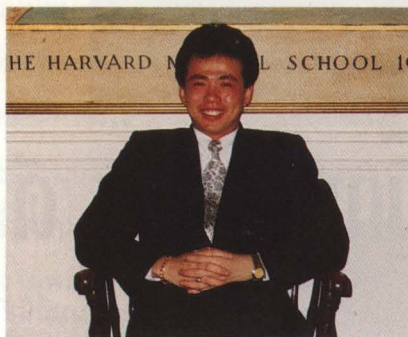
"ผมเป็นเด็กที่เกิดที่จังหวัดนครราชสีมา พี่น้องทั้งหมด 4 คน ผู้หญิง 2 คน เป็นพี่สาวทั้งคู่ แล้วผู้ชาย 2 คน ผมเป็นคนกลาง มีน้องชาย 1 คน ที่บ้านประกอบอาชีพค้าขาย คุณพ่อเป็นพ่อค้าใหญ่ ไม่ว่าพวกข้าราชการหรือพ่อค้าด้วยกัน จะรู้จักพ่อผมทั้งนั้น ในตอนเด็กผมจะเป็นหัวโจกเลย

ทีเดียว อาจจะเป็นเพราะว่าผมมีนิสัยรักความสนุกสนาน รักเพื่อนรักฝูง และเป็นคนที่มีความเยาะเย้ยมาก เป็นคนชอบคุย และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ประกอบกับฐานะทางบ้านค่อนข้างดีกว่าเพื่อนคนอื่น จึงมีโอกาสที่ดีกว่าคนอื่นตลอด"

ในวัยเรียนนั้น แม้คุณสุทธิชัยจะเกเรไปหน่อย แต่อาศัย...หัวดี ทำอย่างไรก็สอบผ่านได้ไม่ยากนัก ซึ่งบางครั้งอาจจะผิดหวังบ้างในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยไม่ได้ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าเขาจะไม่มีที่เรียน

"ผมเรียนหนังสือตั้งแต่ ป.1-ป.7 ที่นั่น ผมเป็นคนที่เรียนเก่ง ไม่ค่อยขยันเรียนเท่าไร แต่ก็ไม่ได้เกเรนะครับ ถึงแม้ว่าจะไม่ได้ที่ 1 เสมอไป แต่ก็มักจะอยู่ในอันดับต้นๆ ที่ 1 ที่ 2 ที่ 3 หรือที่ 4,5 สลับกันไป ในจำนวนเด็กนักเรียนที่เรียนเก่งทั้งหมดในห้อง มีผมคนเดียวที่ไม่อ่านหนังสือ สอบอะไรครั้งหนึ่งก็อ่านที จะเป็นอย่างนี้มาตลอด"

ในช่วงนั้น ภาคใต้จะลือลั่นกันมากว่ามีโจรเรียกค่าไถ่ ซึ่งทางบ้านคุณสุทธิชัยก็โดนเหมือนกันคุณพ่อคุณแม่ด้วยความเป็นห่วงลูกมาก จึงส่งเขาและพี่ๆ น้องๆ มาเรียนที่กรุงเทพฯ

“หลังจากที่ผมขึ้นมัธยม ผมกับพี่และน้องก็เข้ามาเรียนที่กรุงเทพกันหมด เพราะช่วงนั้นทางใต้จะมีโจรเรียกค่าไถ่กันเยอะมาก บ้านผมก็โดน พ่อแม่เป็นห่วงมากเลยส่งมาอยู่กับอา มาใหม่ ๆ ก็คิดถึงบ้านมาก เพราะตอนนั้นอายุน้อยประมาณ 12-13 ปีนี้แหละ พ่อแม่สอนว่า อย่าไปเที่ยวไหนนะเดี๋ยวโดนเขาหลอก แล้วก็โจรในกรุงเทพก็เยอะให้ระวัง โอ้วพวกผองขวานะอย่าไปหลงเชื่อ บางทีเขาหลอกให้เรากิน ตอนนั้นกลัวมาก เรียนเสร็จรีบกลับบ้านเลยไม่กล้าไปไหน พอขึ้นมัธยมปลาย พ่อกับแม่ก็ซื้อบ้านให้ อยู่ ให้ดูแลตนเอง พุดถึงภูมิหลังทางครอบครัวนี้ พ่อแม่ฐานะค่อนข้างดีก็จริง แต่พอเวลาส่งเงินมาทำนจะส่งน้อยกว่าคนอื่น บางทีก็โกรธ น้อยใจ และไม่พอใจเหมือนกัน SUMMER ก็กลับบ้านไปช่วยพ่อแม่ทำบัญชี ไปนั่งฟังเขาคุยกันบางทีก็เบื่อ พ่อเขาจะทำการค้าติดต่อกับพวกพ่อค้ามาเลเซียด้วย ทำพวกส่งออกนำเข้า ผมก็เบื่อ และง่วงด้วย แต่พอได้มารู้สึกว่าเขาสอนเรามาทั้งหมดนั้นถูกต้องแล้ว”

คุณสุทธิชัยได้เล่าถึงเรื่องการเรียนของเขาว่า...ถึงแม้ว่าเขาจะเกร แต่เขาก็สามารถที่จะเอาตัวรอดได้

“มาเรียนที่กรุงเทพโรงเรียนไตรมิตรวิทยาฯ มาใหม่ ๆ ภาษาอังกฤษนี้สู้เขาไม่ได้เลย เพราะว่าส่วนใหญ่เด็กต่างจังหวัดวิชาภาษาอังกฤษและวิทยาศาสตร์จะไม่ค่อยแข็งแต่ถ้ามองภาพโดยรวมแล้วผมจะเรียนในชั้นเก่งคนหนึ่ง ประเภท TOP บ้าง รอง TOP เด็กกรุงเทพก็จะงงใหญ่ เพราะ หนึ่งผมเป็นเด็กฝากมา ประกอบกับเป็นเด็กต่างจังหวัดต่างหาก พอสักพักก็ย้ายไปเรียนที่โรงเรียนอานวยศิลป์ ขึ้น ม.ศ. 3 เริ่มจะเกแล้ว เนี่ยตอน ม.ศ.1 ม.ศ.2 จะเรียนเก่งมาก แต่ ม.ศ.3 อย่างที่พูดเริ่มเก เพราะเริ่มรู้จักกรุงเทพมากขึ้น เริ่มมีเพื่อนฝูงมากขึ้น เป็นผลทำให้ผมชอบเอ็นท์ร้านซีไม่ติด หลังจากนั้นก็ไปสอบเข้าที่ ABAC ปรากฏว่าสอบติด บอกตรงๆ ว่าไม่ได้อ่านหนังสือเหมือนกันตอนที่เรียน ABAC ปี 1-ปี 4 นี้ผมทำกิจกรรมมาตลอด ก็มีช่วยสโมสรบ้าง ชมรมโรตาเร็คบ้าง และตอนที่ผมอยู่ปี 4 ผมได้ก่อตั้งชมรม AD

ART คือมันมีอะไรหลายๆ อย่างที่แปลกน่าท้าทาย ปกติตัวเองเป็นคนชอบสังคม อาจจะเรียกได้ว่าเป็นนักกิจกรรมตั้งแต่เด็กก็ได้ อย่างตอนเด็กๆ ก็จะได้รับให้เป็นคนถือพานในวันไหว้ครู หรือเวลาที่โรงเรียนที่มีการแสดงหน้าเวทีอะไร ผมก็จะเป็นหนึ่งในจำนวนนั้น และเป็นหัวหน้าชั้น พอมาเรียนที่ ABAC ก็เหมือนกัน”

ชีวิตในวัยเรียนเขาได้ทำกิจกรรมมากมาย ประสบการณ์ที่ผ่านมานั้น เขามีความภูมิใจที่ได้ทำสิ่งนั้น เพราะสิ่งที่เขาทำอย่างน้อยก็นำมาซึ่ง...ความสำเร็จของชีวิตอีกขั้นหนึ่ง

และความภูมิใจนั้น คุณสุทธิชัยกล่าวว่า...ชมรม AD ART เป็นความภูมิใจของเขามากที่สุดในปีแรกที่ตั้งชมรมนี้ขึ้นมา ชมรมนี้ได้บงบที่สุดสูงกว่าวินเทจและโรตาเร็ค เพราะที่ ABAC จะถือว่าชมรมทั้งสองนั้นสำคัญมาก

“ผมภูมิใจ และรู้สึกว่าจะได้บงบในตอนนั้นหมิ่นกว่าบาท เดือนกับวินเทจและโรตาเร็คไม่กี่พันเอง นับได้ว่าเป็นการประสบความสำเร็จของ AD ART

เลยทีเดียว AD ART ตั้งขึ้นตอนผม
เรียนอยู่ปี 4

ชมรม AD ART จะแยกเป็น 2 คำ
2 ความหมาย คือ

1. AD ย่อมาจาก ADVERTISING
คือว่า ABAC เป็นโรงเรียนทางด้าน
BUSINESS SCHOOL ใช่ไหมครับ เราก็
น่าจะเน้นตรงจุดนี้ เพราะโฆษณาก็เป็น
ส่วนที่สำคัญในด้านธุรกิจ โดยเฉพาะตัว
ผมเองเรียนอยู่สาขา MARKETING

2. ART คือเป็นเรื่องของศิลปะ
พอดีเพื่อนผมคนหนึ่งที่ร่วมก่อตั้งเขา
ชอบทางศิลปะมาก อย่างเวลาเราจัด
งานอะไรก็ต้องจัดเวที ทำโปสเตอร์ อะไร
อย่างนี้ เราจึงให้เกียรติเขาใช้ชื่อ ART
อีกด้วย

งานของชมรม AD ART นี้ถือว่าเป็น
BACK UP ให้กับ ABAC จำได้ว่า
จัดงานครั้งแรกให้ ABAC คือ ABAC
FLASH BACK หรือเป็นงานนิทรรศการ
ทั้งหมดที่เกี่ยวกับนิทรรศการรูปภาพตั้ง
แต่รุ่นปีที่ 1 จนถึงรุ่นที่ 11 และตอนปี 4
ปกติงานคริสต์มาสกลางคืนสโมสรจะ
เป็นคนจัด ปีนั้นเป็นปีเดียวปีแรกที่ชมรม

AD ART เป็นคนจัดทำ เหนื่อยแต่ก็คุ้ม
ช่วงนั้นชมรมจะทำกิจกรรมเยอะมาก มี
ไปเที่ยวต่างจังหวัด งานแสดงเวที จัด
แฟชันโชว์ มีออกแหวนรุ่น และอะไรอีก
เยอะแยะ หาทุนอีกได้มากมาย จาก
งานพวกนี้มีรุ่นน้องมาช่วยกันสนุกมาก..."

หลังจากเรียนจบคุณสุทธิชัย ก็ไป
ช่วยพ่อทำการค้าอยู่ 2 ปี แล้วเข้ามาทำ
งานที่บริษัท ดีแซด เขาเล่าว่า...ตอนเข้า
มาทำงานใหม่ๆ เขาจะมีปัญหา 1.เรื่อง
อายุน้อย 2.หน้าเด็ก ดังนั้นจึง
ขาดความน่าเชื่อถือไป

"ครั้งแรกที่มาทำงานที่ ดีแซด
ลูกค้าส่วนใหญ่จะเป็นลูกค้าแบงก์ คือ
พวกที่ทำ ATM บัตรเครดิต คือเราต้อง

ไปติดต่อกับธนาคาร บางทีเจอแบบ
ตำแหน่งสูงๆ เขาก็จะไม่ค่อยยอมติดต่อกับ
เรา ใหม่ๆ จะรู้สึกเลยว่าเขาปฏิเสธ
คือประเภทไม่ค่อยอยากคุยกับเรา ไม่
ค่อยน่าเชื่อถือเท่าไร แต่พอมาหลังๆ นี้
เขาให้การยอมรับเรามากขึ้นเพราะเขา
เห็นความขยันความมุมานะ พยายาม
และความรับผิดชอบของเรา มาถึงวันนี้
ปัญหาแบบนี้ก็หมดไป"

คุณสุทธิชัยได้เล่าถึงปัญหาที่อยู่
บริษัท ดีแซด ให้ฟังตั้งแต่แรกว่า "ผมมี
ปัญหามาก อย่างเรื่องที่พูดข้างต้นว่า ใน
เรื่องหน้าเด็ก และอายุน้อย แต่ความ
สามารถขยันรุ่น รุดหน้ามากกว่าคนอื่น
คือคนที่เขาเคยเป็นหัวหน้าเรามาก่อน

อย่างตอนที่ผมเป็น SALE MANAGER มีฝ่ายขาย 5-6 คน ผมจูเนียร์ที่สุด อายุ น้อยที่สุด และเงินเดือนน้อยที่สุด แล้วมา วันหนึ่งผมกลับเป็นหัวหน้าเขา คำว่า "แอนตี้" ก็เกิดขึ้นมา คือ เขาไม่ยอมรับ อิจจกันบ้าง ไม่ยอมรับเราเพราะว่ากลัว เรากลั่นแกล้ง อย่างว่าเขาทำเราไว้เยอะ และที่ไม่ยอมรับในจุดนี้คือความที่เราอายุน้อยกว่าที่เหล่าสำคัญ ผมคิดว่าตัวเอง เป็นคนที่ค่อนข้างที่ประสบความสำเร็จ มากที่สุดใน AREA นี้ มีผลงานมากเป็น อันดับ 2 รองจากบริษัทแม่ ผมเป็น MD ท้องถิ่นคนเดียว นอกนั้นเป็นชาวเดน มาร์กหมด ผลงานเราจะดีกว่า แต่ที่นี้เขา จะอาวุธโสกว่าเรา อยู่มานานกว่าเรา แต่ตอนหลังอะไรต่ออะไรมันเปลี่ยนแปลงไปคือ เรายุ่สูงกว่าเขา ซึ่งประธาน บริษัทเขาก็พออกพอใจเรามากกว่า ขึ้น ชอบเรามากกว่า ซึ่งบางครั้งทำให้เราท้อ เหมือนกันแต่ผมเป็นคนที่มีอะไรเชิงๆ แล้วจะสนุกสนานดีกว่า ชวนลูกน้องไป ทานข้าว ไปนั่งฟังเพลงลิมเรื่องปัญหา นั้นไป แล้วรุ่งเช้ามาทำงานว่ากันต่อ"

ในเมื่อเป็นกรรมการผู้จัดการ แนนยอมมีปัญหามา ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง การบริหารงาน ลูกน้อง ซึ่งคุณสุทธิชัย ไม่ย่อท้อ ใช้คำว่า "สู้" เพียงอย่างเดียว

"ปัญหาในส่วนที่ผมหนักใจมากที่สุด คือ ปัญหาเรื่องบุคคลมากกว่า คือว่า เดียวนี้งานค้าขาย หรืองานผลิตนี้ไม่ใช่ ปัญหาใหญ่เสียแล้ว แต่กลับเป็นปัญหา เรื่องบุคคลมากกว่า ซึ่งผมว่าทุกบริษัท คงประสบปัญหานี้เหมือนกัน เช่น พนักงาน ทะเลาะกันเอง ที่ว่าพนักงานที่ดี หรือพนักงานแสบปี้กับงานคงหายาก สำหรับในส่วนตัวของผมนั่นคือ หนึ่ง พยายามทำใจเย็นที่สุด สอง พยายาม ให้ความยุติธรรม และสาม ตัดสินใจเร็ว และถูกต้องด้วย เวลาผมมีปัญหอะไร ผมจะไม่รีรอไม่ชักช้า และจะไม่พยายาม ยืดปัญหาออกไป ถ้าหากมีปัญหาจะเรียก มาคุย และแก้เดี๋ยวนั้นเลย หรือว่าพบ

ปัญหาปุ้บจะต้องรีบแก้ไขแล้วตัดสินใจ ทำไปทันที ผมว่าอย่างนั้นมันช่วยอะไรได้ เยอะ อย่างน้อยในเรื่องเวลา ผมน่าจะ ทุ่มเทมากในเรื่องงาน ปีหนึ่งผมแทบจะ ไม่ได้ป่วยเลย หรือถ้าพักร้อนอาจจะปีต่อ ครั้งสองครั้งเท่านั้น ทำงานตั้งแต่เช้า จรดเย็น การที่เราใช้เวลาให้บริษัทและ ลูกน้องมากขนาดนี้มีผลทำให้เราสามารถ ลงรายละเอียด ดูแลได้อย่างทั่วถึง ไม่ว่า จะปัญหาเล็กๆ น้อยก็ตาม"

หลักในการทำงานของเขานั้น น่า จะเป็นตัวอย่างในการปฏิบัติตัวอย่างยิ่ง โดยเฉพาะรุ่นน้องๆ ที่กำลังจะสำเร็จเป็น บัณฑิต...คุณสุทธิชัยกล่าวว่า ต้องมี ความจริงใจ ซื่อสัตย์ต่อเจ้านาย เพื่อน ร่วมงาน ลูกน้อง ลูกค้า และสินค้าของเรา ความภูมิใจในการเรียนของเขา คือการที่ได้ตั้งชมรม AD ART แต่ความ ภูมิใจของเขาในการทำงานล่ะ...

หนึ่ง เขาได้เป็นกรรมการผู้จัดการ คนไทยคนแรกของดีแซด ไทยแลนด์ คือ ก่อนหน้านั้นจะเป็นชาวต่างประเทศ เป็น ชาวเดนมาร์กที่บริษัทแม่ส่งมา

สอง ครั้งแรกเขาเป็นเซลล์เป็นทั้ง SALE ASST. SALE MANAGER แล้ว เป็น MD.ในที่สุด ซึ่งเขาได้รับความไว้วางใจจากผู้บริหาร นอกจากนั้นยังได้ เป็นรองประธาน บริษัท ดีแซดมาเลเซีย ดูแลเรื่องเซลล์ และมาร์เก็ตติ้งให้

สาม คือเขาสามารถสร้างลูกค้า จาก 20 ราย เป็น 800 รายและเขา สามารถรักษาสัดส่วนแบ่งตลาดทางด้าน พลาสติกการ์ดได้ 80% มาตลอด 8 ปี

นักธุรกิจที่คุณสุทธิชัยชื่นชอบ เป็นพิเศษนั้น สมควรที่เขาจะนำมาเป็น ตัวอย่างในการทำงานและการดำเนินชีวิต เขากล่าวว่า...ผมชอบนายกคนเก่าคือ คุณอานันท์ ปันยารชุน เขามี 5 ด้อยในตัว คือ มีมุขตลกที่ดี อริยาบดียดี เป็นนัก ธุรกิจที่ดี เป็นคนตัดสินใจค่อนข้างเร็ว แล้วถูกต้อง...

ก่อนที่จะจบการสัมภาษณ์

บุคคลตัวอย่างที่รุ่นน้อง ABAC ควรนำ หลักในการทำงานและแง่คิดต่างๆ มา พิจารณา และประยุกต์ใช้ คุณสุทธิชัย ได้ฝากถึงน้องๆ ว่า...

"สังคมใน ABAC ของเรานี้ได้ เปรียบคือ มีสิ่งแวดล้อมที่ดี หมายถึงว่า คนส่วนใหญ่อยู่ในระดับเดียวกัน รสนิยม คล้ายกัน เป็นเด็กฉลาด คือ กล้าที่จะพูด กล้าที่จะแสดงออก และกล้าตัดสินใจ แต่ว่าข้อเสียก็มีคือ บางที่รุ่นน้องที่จบ ใหม่ๆ นี่จะกลัวๆ ระวังเกินไป ความนอบ น้อมถ่อมตนไม่ค่อยมี และมีความเชื่อมั่น ในตนเองสูงมากจนเกินเหตุ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ จะมีผลมากในเรื่องของการทำงาน จะ เข้ากับบริษัทเพื่อนร่วมงาน และกับเจ้า นายไม่ได้ จากที่คิดว่าเราแน่ จบ จากสถาบันดีๆ จึงไม่ค่อยแคร์ เปลี่ยน งานค่อนข้างบ่อย มีผลกระทบให้สถาบัน ของเราเสีย คือเท่าที่ผมดูนะครับ จบออกมาไม่ค่อยที่จะเข้ามาช่วยเหลือ ชมรม หรือสถาบันของเราเท่าไรเลย ก็อยากให้พวกน้องๆ คิดถึง ABAC ของ เราบ้าง คิดถึงสมาคม เข้ามาช่วยๆ กัน ผมรุ่น 12 ซึ่งตอนนั้นจบไป 20-21 รุ่น แต่เราก็จะไปโทษเขาไม่ได้ ต้องยอมรับ ว่าเด็ก ABAC เป็นเด็กไฟแรง ชอบทำงาน คือมันเป็นวัยทำงานของเขา จะไป เปรียบเทียบกับจุฬา หรือธรรมศาสตร์ เป็นไปไม่ได้ พวกนั้นเขามีเวลาที่จะช่วย เหลือสังคม มีเวลาที่จะพบปะสังสรรค์ พุดง่าย ๆ คือ ABAC ยังอยู่ในวัยทำงาน เพราะฉะนั้นการที่จะให้เขาสละเวลาให้ กับสังคม หรือว่ากับ ABAC คงน้อย...

อยากให้ช่วยกันสร้างสรรค์สถาบัน ให้มีชื่อเสียง แล้วช่วยกันสร้างรุ่นน้องที่ดี มีคุณภาพต่อสังคม ต่อประเทศชาติ"

...ขยันวันนี้ ลำบากวันนี้ เพื่อ สบายวันหน้า ดีกว่าลำบากตลอดชีวิต นี่ คือสมการชีวิตของบุคคลที่ชื่อว่า...

สุทธิชัย รัตนพิธาน